

[Einer-Jensen.]

handelsaftaler. Det hjælper jo ikke, at vi kan tilbyde svenskerne andre varer, når det er sukker, svenskerne ønsker at købe, og det samme gælder andre lande. Derfor tror jeg, at det ærede medlem i stedet for at tale om en selvglad minister skal være glad ved, at ministeren og ministeriet og de, der deltager i disse forhandlinger, er nået til et resultat, der betinger, at vi kan få råvarer hjem, og i stedet for at bebrejde ministeren, at han selvglad har solgt vort sukker, tror jeg hellere det ærede medlem skal være glad ved, at det ved handelsforhandlingerne er lykkedes os ved hjælp af sukkeret at skaffe nogle råvarer hjem, således at husmødrenes mænd, de danske arbejdere, har været i stand til at bevare deres arbejde.

Kr. Kristensen: Det lovforslag om ophævelse af sukkerrationeringen, som her er til drøftelse, har vor interesse. Vor opfattelse er den, at det af mange grunde er ønskeligt snart at kunne frigive sukkeret. Ernæringsmæssigt er sukker et af de billigste næringsmidler, og knapheden på sukker har bevirket, at dele af befolkningen har måttet lægge ernæringen over på andre og dyrere næringsmidler. Denne ændring af levevaner og denne fordyrelse af levestofet er en uheldig udvikling, og derfor ville det være ønskeligt, om man snart kunne ophæve rationeringen af sukker. Det ville også være ønskeligt for at kunne få mere syltesukker, så flere af havens produkter, både bærfrugt, blommer, pærer og æbler, kunne konserveres i større mængde og indgå i større stil i ernæringen vinteren igennem. Der kunne derved indvindes store værdier, og det ville gøre kosten mere afvekslende i mange hjem. Vi er enige med forslagsstillerne i ønskeligheden af snart at give sukkeret fri, men det er vanskeligt at overse mulighederne for realisering af denne tanke, både af hensyn til sukkerproduktionen ude i verden, af hensyn til prisforholdene og også af hensyn til de handelspolitiske forhold.

Vor stilling er den, at vi gerne vil af med restriktionerne, så snart det er muligt, det gælder også denne restriktion, og derfor vil vi gerne undersøge mulighederne nærmere. Men til vurdering af spørgsmålet savner vi oplysning både om verdens sukkerproduk-

tion og om enkeltheder i handelsaftalerne med Norge og Sverige, og derfor ønsker vi fra venstres side en udvalgsforhandling, så vi kan få disse ting klarlagt.

Victor Larsen: Jeg vil gerne sige med hensyn til det foreliggende lovforslag, at hvis vi indenfor mit parti havde den opfattelse, at det var rimeligt og betimeligt at ophæve sukkerrationeringen nu, så havde vi allerede været der med et forslag, og så ville vi også støtte et forslag som det, der foreligger her. Men det hele står og falder jo med sukkerets handelspolitiske betydning. Det er vel gået op for alle mennesker, at sukkeret under krigen havde den allerstørste betydning; det var jo lige ved at være den eneste vare, vi havde at bytte med.

Iøvrigt kan jeg ikke tilbageholde den betragtning, at når vi havde sukker under krigen, var det i sandhed ikke retsforbundets skyld, for jeg erindrer, hvorledes man fra netop det partis side, fra det ærede medlem hr. Tholstrups forgængere, rasede imod alt, hvad der hed dansk sukkerproduktion i begyndelsen af 1930'erne. Havde det været muligt for retsforbundet at ødelægge dansk sukkerproduktion på det tidspunkt, så havde man gjort det; så havde vi ikke haft spor af sukkerproduktion under krigen og heller ikke i dag, og så havde denne agitation fra det ærede medlem hr. Tholstrup altså ikke kunnet finde sted. Det lykkedes heldigvis ikke at ramme produktionen; det var, som så meget andet fra den side, et nummer. Men den gik ikke. Og senere tror jeg, det er gået op for alle i dette land, hvor lykkeligt det var, at man fastholdt denne produktion, og at vi også har den i dag.

Hele dette spørgsmål egner sig jo udmærket til agitation overfor danske husmødre. Men husmødrene kan meget godt se — det kan vel enhver se —, at spørgsmålet må bedømmes i belysning af sukkerets betydning som byttemiddel, og denne betydning er ikke forbi endnu. Det er da også ganske givet, at den højtærede handelsminister har ikke solgt for meget sukker — det er ikke min opgave at forsvare handelsministeren, men ærlighed i politik er nu alligevel en ganske god ting. Forholdet er det ganske simple, som også ministeren har udtalt, at hvis vi vil have gødning til landbruget, og hvis vi vil have råvarer til industrien, er